

POULSBO, WASH.

Rakas Selma-täti ja kaikki pienet ja isot Toverittaren lukijat!—Koulu on nyt alkanut ja meillä on kovin hauskaa. Mutta silloin olisi vielä hauskeempaa, jos meillä olisi myöskin sosialistinen sunnuntai koulu. Mutta täällä on niin vähän suomalaisia lapsia ja nekin asuvat niin kaukana.

Minulla on sisko ja veli, joiden kanssa käyn koulua. Minä olen kahdentoista vuoden vanha ja olen seitsemännessä luokassa. Siskoni on kymmenen vuoden vanha ja veli yhdeksentoista ja he ovat kumpikin neljännessä luokassa. Meidän koulu on niin lähellä kotiamme että voi kivellä heittää kotiin.

Syksy on tullut ja yöt ovat kylmät. Syystyöt on tehty. Perunat otettu maasta ja hedelmät kannutettu. Minulla oli pieni kasvima, jossa oli pääkaalia, porkkanoita, kurkkuja, pikkujuuria, salaatinlehtiä ja kukkia.

Meillä on kaksitoista eekkeriä maata, ja meillä on kolme lehmää, hevonen, sika, kaksi kissaa, koira, kalkkunoita ja kanoja. Meillä on puolttoista mailia lähimpään suomalaiseen taloon.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun kirjoitan suomenkieltä. Kirjoitan vastakin, jos Selma-täti antaa tilan lehdessä. (Antaa kyllä.—Selma-täti.)

Toveruudella,

—TYYNE A. ANDERSON.

Tyyneltä kai tull erehdys kirjoitaisa tuota eekkerilukua. Pitäisi kai olla sata kaksitoista eekkeriä, sillä vain kahdentoista eekkerin farmilla ei voi pitää kolmea lehmää, kun siihen lisäksi vielä on hevonen, kanoja ja kalkkunoita sekä sika, ei muuten jollei osta niille ruokaa.—Selmatäiti.

Naisten toiminnasta

(Jatkoo 7:ltä sivulta)

sin hyväksytään täydelliseksi jäseneksi ja toisessa kokouksessa ilman mitään muutokortti vaan takaisin — ilman kuulustelua. Syytetty ei saanut käyttää puheenvuoroakaan, siinä kaikki, kun Hulda oli saanut sen päähänsä, että Lucas on heille vaarallinen vihollinen, että he eivät voi oikein selviytyä hänen kysymyksistään.

Huhuja. Olen kuullut kiertopuheina, että tulisimme kadottamaan meidän keisarimme, se olisi varsin ikävää, sillä minä en jaksa oikein käsittää, että kenestä se keisari sitte tehtäisi. Esittäisin silti puolestani Heikkiä, sillä sivustakin katsojasta hän näyttää hyvin bobrikoffilaiselta salapoliisilta ja onpa hän niitä temppeja täällä jo harjoittanutkin. Neuvon, että kylämme sanomalehti-raportterit aina ulos lähteissä, jos on keskeneräisiä kirjoituksia, pistäisivät ne taskuunsa, eivätkä jättäisi pöydälleen, sillä voipi tapahtua, että tässäkin maassa on sanomalehtisensuuri tarkastamassa kirjoitukset, ennenkuin ne päästetään ulos ja sattuu silloin että kun tulet kotiin, niin näette kirjoituksenne revittyinä ja sensuurin kirjoittama lause: "Lakkaa, tai pommi räjähtää!"

Ompeluseura herätettiin kesäisestä unestaan. Se oli hyvä asia ja minulla ei olisi mitään sitä vastaan, mutta se on ikävin puoli, kun meidän osaston toiminta on tullut sellaiseksi kuin hämmäläiset häät: jossa "lyätiin puukoo-veittellä". Itämiin ei uskalla mennä kukaan, joka vähän vielä henki-

rievustaan pitää, eikä kokouksiin ilman, jos ei ole pyssy taskussa. Selalaista se on Goldfieldin syndikaalisten anarkismi.

JENNIE.

Elämisen oikeutta

(Jatk. 3:lta sivulta)

edes kääntynyt katsomaan tulijaa. Se ennusti myrskyn nousuista, sen arvasi mies ja siksi hän istui puhumatta lähelle Ainoa. Hän koetti hymyillä tyttarelleen, joka oli lähellä kyyneleitä, joita hän pidätti...

Seurasi hetken änetttömyys. Vihdoin vaimo kääntyi äkäisesti ympäri ja sanaakaan sanomatta meni ovesta ulos, jonka löi lujasti kiinni mennessään. Isä ja tytär vaihtoivat silmäyksen, joka ilmaisi mielipahaa.

"Aino, sinä matkustat huomenna?" kysyi isä levollisesti.

"Niin, isä, minua se surettaa, että sinä..."

Puhe keskeytyi, sillä kyyneleet tunkeutuivat esiin, valuen alas poskia. Ennenkuin isä ehti mitään vastata, avaantui ovi ja äiti astui sisälle.

"Vai taas sitä samaa..." pauhasi vaimo. "Sitäkö sinä lapsistasi toivot mitä itsekin olet? Kykenemättömiä..." Huomaa Ainin itkevän.

"Vai vielä itket — sillä rasitat itseäsi... Kylliksi olet jo itseäsi rasittanut lähes vuoden... ja aivan kaikki toisen tähden."

Vaimo kääntyi äkäisesti miehensä päin ja virkkoi:

"Kadehditko lapsesi lähtöä? Kai hänellä vielä teettäisit työtä — et levätä sallisi."

Se riitti. Ainin silmistä kuvui kyyneleet. Kasvonsa hehkuivat ja äänensä värisi kun hän huudahti:

"Äiti, älä solvaa isää! Ei isä ole minua työhön pakottanut, vaan minä tahdoin... isä on viaton..." (Jatk.)

KOKOUS HYVÄN ASIAN PUOLESTA.

Oli kerran naislääkäri, joka oli hiljan rüvennyt omintakeisesti harjoittamaan lääkäri ammattia. Hän ei ollut vielä tullut erittäin kuuluisaksi lääkäritoimessaan ja kun aikakin oli huono, niin ei ollut paljon työtä — ihmisten ei kannattanut sairastaa. Mutta ei hänen sentään tarvinnut joutenkaan olla.

Kylällä hänestä liikkui sellaisia juttuja, että hän joskus antautui niinkin papillisiin tekoihin että määräsi palveluksestaan kymmenen dollaria palkakseen ja

jos antoi hänelle kahdenkymmenen dollarin rahan, niin ei hän antanutkaan siitä takaisin, vaan kiitti ja pisti koko summan taskuunsa.

Kaikissa hommissaan esiintyi lääkäri muka hyväntekijänä. Ja hän ilmoitteli, että kuka hyvänsä, mies tai nainen, lääkärin apua tarvitsee, niin hän kyllä auttaa, vaikkapa ei sairailta olisi varaa maksaakaan — saavat maksaa joskus toiste, jos jaksavat, mutta ei missään tapauksessa tule jäädä lääkärin apua vaille.

Kerran hän ilmoitti kokouksen, jossa sanoi luennoivansa aineesta: "kuinka keuhkotautia on vastustettava" ja terveydenhoidosta yleensä ja samassa tilaisuudessa hän luennoi myöskin siitä kuinka hyödyllistä ihmisille on raamatun lukeminen.

Kun tuli määrätty aika kokoukselle, niin kerääntyi hänen a-sunnolleen pieni joukko uteliaita ihmisiä kuulemaan mitä lääkäri sanoo keuhkotaudin vastustamisesta ja miksi raamatun lukeminen on hyödyksi keuhkotaudin vastustamisessa.

Keuhkotaudin ehkäisemiseksi sanoi lääkäri olevan edullisemmän syödä voimakkaita ruokia, kuten esim. rasvaista lihasta sen sijaan, että söisi laihaa lihaa. Senkin tähden sanoi hän laiha-

lihan olevan huonompaa, että laihat eläimet eivät uskakaan ole terveitä, joten lihasta lihasta voi tarttua tauti, eikä se myöskään ole niin ravitsevaa kuin rasvainen liha. Ja lääkäri samassa puheessaan terotti mieliin kuinka tarpeellista olisi tällekin perukalle perustaa yhdistys keuhkotaudin vastustamista varten.

Puheen loputtua huomautti joku, että nykyaikana ei ole pienten ryhmien toiminta paljostaakaan merkityksestä yleisen terveydenhoidon edistämiseksi ja keuhkotaudin vastustamiseksi; että meidän työläisten tulee vaatia yhteiskunnalta sellaiset tehtävät, aivan niinkuin sosialistipuolue vaatii. Valtion ja kunnan omistamat sairaalat sekä kaikki taudin ehkäisemistoimenpiteet. Ja ennenkaikkea olisi työläisille saatava paremmat työ- ja asunto-olot. Lääkäri vastasi:

(Jatk.)

AINA VAAN KASVAA TOVERITTAREN LUKIJAKUNTA!

Annin Partanen Nashwaukista, Minnesotasta, lähetti Toverittarelle 18 koko vuoden ja neljä puolen vuoden tilausta. Sillä tavalla kuin tilauksia tulee, ei ole epäilystäkään etteikö päästäisi 10,000 ennen vuoden loppua.

Seuratkaapa toisillakin paikkakunnilla Annin Partasen antamaa esimerkkiä!

**ILMOTTAUTUKAA
JOULUKORTTI
ASIAMIHEKSI
Toverin ja Toverittaren
JOULUKORTEILLE**

HUOM.! Mallikirjoja ei lähetetä pyytämättä

Halukkaat voivat ilmoittautua täyttämällä allaolevan kaavakkeen ja lähettämällä sen Toveriin.

Täten ilmoittaudun asioitsijaksi Toverin ja Toverittaren aistikkaille JOULU- ja UUDENVUODENKORTEILLE tulevaksi jouluksi. Toiminut joulukortti-asiemiehenä? (Olen—En). Ottanut tilauksia viime vuonna \$.....arvosta.

Nimi

Osote